

SZARVASI ÚJSÁG

Hetilap, a társadalom, közgazdaság és irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt. — kr.
Félévre 3 frt. . . kr.
Negyedévre 1 frt. 50 kr.

Egyes szám ára 12 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer, vasárnap.

Az előfizetési pénzek, úgy a lap szellemi részét
illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra
szemzendők.

A nyilt-térben minden garbondsor díja 25 kr.

HIRDETÉSEK

jutányos áron vétetnek fel.

A hirdetések az „Arpád” irodalmi és nyom-
dai intézetbe küldendők.

Budapesten lapunk számára hirdetéseket el-
fogad Mudrony és György hirdetési irodája Barátok-
tere 3. sz. Athenaeum I emelet; továbbá A. V.
Goldberger, servitater 3. sz. alatt.

Ez is társadalmi kérdés.

Régi igaz példabeszéd, hogy „maga kárán tanul a magyar.” E másképp szomorú példabeszéd logikája pedig nem más értelmű, minthogy a magyar embernek előbb kárt kell szenvednie, hogy tanulhasson a maga hasznára is valamit, azaz, hogy a magyar ember soha sem hajlandó mástól tanulni akár más kárán, akár más hasznán, egy szóval: a magyar ember nem tud, vagy inkább nem akar haladni más cultur államokkal egy lépést és így nem csoda, ha mindenben, vagy legalább nagyon sokban azoktól jóval háramarad.

Hogy e körülménynek aztán mi az elmaradhatlan következése, arról most nem akarunk itt részletesebben beszélni, mert azt úgy is körülbelül minden művelt és gondolkozó fő sejtí és tudja. Egy tapasztalati tényre óhajunk — a sok közt — ezuttal rámutatni, melyből ki-kí szintén beláthatja, hogy sok oly nemzetgazdasági rugó létezik más államokban, melyek a társadalom jóléte megalkotását illetőleg nem csekély szerepet játszanak, de melyeket eltanulni és követni mindedig nem jutott eszünkbe, vagy keleties egykedvűségünknel fogva nem vettünk komoly figyelembe.

Egy ily fontos nemzetgazdasági rugó többek közt a biztosítás és különösen az életbiztosítás ügye, melyet nálunk is szép számmal létező biztosító társulatok volnának hivatva eszközölni, úgy a saját, mint a közönség, a társadalom hasznára s anyagi felvirágzására. Nem egy hazai és szilárd pénzalapra fektett ily intézet létezik az országban, melyek a nagyobb részvét hiányában is főállanak, — mert az arányhoz képest rendezik be működésök terheit — de a

melyekhez képest bármely efféle külföldi társulat otthon hasonlíthatlanul nagyobb üzleteket csinál s ezáltal nemcsak aránytalanul több embernek ad kenyeret hivatalaiban, de egyszersmind sokkal jelentékenyebb áldást terjeszt kifelé, mint a társadalom észrevétlenül élvez. mert az ez üggvel járó előnyök a biztosítókra nézve felszámíthatlanok és a helyzetből önként, természetesen folyók.

Bármily állású embernek van bizonyos vagyona, jövedelme, melyet a sors és a balkörülmények ellen óvnia, biztosítania: önmaga iránti kötelességnek mondható. Az életnek számos oly esélyei vannak, melyek akár a vagyonra, akár a jövedelmi forrásokra nézve káros, sőt megsemmisítő hatást gyakorolhatnak, és nagyon sok esetben gyakorolnak is. Ez esélyeknek gátat vetni, azt hiszem, minden emberre nézve csak üdvös dolog lehet, még ha az nagyobb áldozatokkal járna is, mint a mennivel tulajdonkép jár. Mi nem akarunk propagandát csinálni valamelyik társulatnak mert hisz akkor egyikről, vagy másiktól szólnánk csupán. De akarnók igen is, hogy ezen intézmény nálunk is mint minden művelt államban, oly mértékben legyen használatba véve hogy annak messze kiható előnyeit a magyar társadalom is élvezze, és ez úton is — van rá szüksége! — a boldoguláshoz közelebb jusson. Jól tudjuk, hogy a bizonytalan és az ugynevezett problematicus existenciák sehol sincsenek oly ijesztő mérvben elszaporodva, mint nálunk, és az ősi vagyon pusztulása sehol sincs oly kiterjedésben, mint szintén épen nálunk. És e szomorú körülmények okait mi mindig másban keressük, s nem olyanokban, melyekben azok valóban gyökereznek. Politikai és felekezeti vitákat, gyűlölségeket keltünk, a

helyett, hogy önmagunk erejében és kormányzásában bizva, függetlenítők magunkat mások jóakarától, kegyelmétől és visszaéléseitől. Régi igazság, hogy a szegény embert az ág is huzza, de nem is csoda, mert zavarában maga kapaszkodik belé, s ennek az ágnak — mondjuk uzorásnak vagy jó barátinak — éppen nincs érdekében, hogy minket nagy kegyesen oltalmazzon, vagy segítsen a maga hátrányára, a minthogy a szegény embertől senki sem várhat megszabható előnyöket, s mert már az örökké ugy lesz s az nincs is rosszul, — hogy „minden szentnek maga felé hajlik a keze.“

De visszatérve a biztosítás eszméjére, tudnunk kell először is, hogy míg nálunk a társadalomnak alig 7—8 százaléka van biztosítva, addig más nemzeteknél átlag 50—60 százaléka a közönségnek nyúl e hasznos intézményhez. Már maga ez egy körülmény is döntő bizonyítékot ad a mi közönbösségünk felől oly dolgokban, mik az anyagi rendezettségnek s társadalmi jólétének előmozdítói. A magyar embernek tulajdonságai közé tartozik mai napig, hogy a holnappal nem sokat törődik, mintha igazán valami természetfölötti gonviselés intézné az emberek sorsát. Pedig hát ez nem úgy van ám, s e szokás igen gyermekes, mondhatni gondatlan, könnyelmű életre vall, minek következése nem is lehet soha egyéb, mint a lassu elszegényedés, vagyonvesztés s az öreg korra a bizonyos nyomor! De még ha ezáltal csak a magunk személye volna érintve mindannyiszor! ám akkor kiki számoljon magának arról, a mit elkövetett, és megérdemelt. Csakhogy legtöbb esetben velünk együtt mások is érzik a csapásokat és nyomort, s ha gyermekeink s nők nem is, hát közelállóink, rokonaink,

szégyenlik miattunk magukat, s válunk bizonyára terhőkre. És ha igaz, hogy a szegény embert az ág is huzza, akkor az is igaz, hogy a szegény ember másokat huz, mások terhére válik és nem egy esetben mások is tönkre mennek vele vagy általa — sokszor a legkissebb szándékosság nélkül az ő részéről.

Mindeme szomorú jelenségek elkerülhetésére vannak szervezve a biztosító társulatok, melyek lényegileg hasonlóak a takarékpénztárakhoz, azzal a különbséggel, hogy a kifizített cél elérését, vagyis bizonyos tőke biztosítását az illető élettartamától teljesen függetlenné teszik, és gyorsan bekövetkezett halál esetén, óriási veszteségeknek teszik ki magukat, a miért általában kevés áldozatot húznak az összes biztosítottoktól. A takarékpénztári gyűjtögetés nem adja meg azt a megnyugtató tudatot, hogy valaki bizonyos tőkét hagy hátra örökösének, vagy ha egy bizonyos kort elért, egy meghatározott tőke urává lesz, mert ez utóbbi esetben az utóbbi néhány évben a takarékpénztárból vissza is szedhet, míg a biztosításnál ezt nem teheti józan fővel, ki az évi díjakat tovább fizetni teljesen képtelennek érzi magát. Ilyen és sok más, itt el nem sorolható jótékony eredményekkel jár minden biztosítás, de különösen az életbiztosítás ügye, melyeknek számosnál számos formái és módzatai vannak. Itt tehát legfőlebb csak jóakarattal felhívjuk a magyar társadalmat, hogy tegye közelebbi tanulmánya tárgyává ez áldásos intézményt és ne nézze sanda szemmel, ha hozzá egy-egy szilárd alapra fektetett ily intézet felhatalmazott ügynöke állít be, ajánlatot téve ez irányban. Nézzen a magyar ember kissé valahára maga köré is, nézze a nagy

T Á R S U L A T

Perdita temetése.

Eltűnt a nap végsugará: al.
Maga is egy sugár !
Oly szeliden, mintha viragot tépünk,
Tépte le a halál!
Szép, könnyű lelke vigan rázta le,
A sulyos földi port . . .
Bucsutlanul ment, félt, hogy visszatartjuk
A kedves, kis botort . . .

Meghalt, vagy alszik? várja, hogy sirassuk
S aztan kaczagva ébred?
Viragok rajta . . . ugy simulnak hozzá,
Mint bucsúzó testvérek . . .
Az ablakon kémlő fecskék koczognak,
Elköltöző csoport!

Hivjak magukkal . . . boldogabb hazába . .
A kedves, kis botort . . . !

Mosolygott mindig, hogy ne tudja senki:
Hú szive mily beteg . . .
Mi dúlta szét? Olvasd a régi dalban:
„Meghalt, mert szeretett!“
A küzdő könyek megmegomló árja
Szívébe visszafolyt
Vértanú volt, — mig mi neveltük szivből
A kedves, kis botort . . . !

Megy a menet . . borongó őszi égről
Vég bucsut int a nap
Sápadt levélkék, siró suhogással
Az utra hullanak . . .
Haldokló lepkék, kiket a haló táj
Hideg fuvalma hord,

nemzetek gazdálkodását az egyéni jólét megteremtésében, mert csak az lehet igazán szabad ember, ki anyagilag biztosítva érzi magát. Sok erkölcsi s eszmei erő rejtőzik egy-egy ily változásban s igazán ép, önálló, nagy társadalmat, egyéb feltételeken kívül csupán a független anyagi helyzet teremthet, mint a hogy ezt minden időben a történelem is igazolja. Ama szép világboldogító eszmék, melyeket a költők, a jogtudósok s minden más nemesen érző és gondolkodó lelkek álmodnak, egyedül az egyének függetlenítése alapján valósulhatnak meg; míg független csak oly ember lehet igazán, ki mások támogatására, mások kiszákmányolására nincs utalva, és érzelmeit, meggyőződéseit szabadon érvényesítheti.

A biztosítás ügye tehát úgy az egvesek jólétének, mint a jövő társadalmak alakulásának anynyiban mindenesetre egyik eszköze, a mennyiben ez uton gondoskodhatunk leginkább úgy a magunk, mint a a hozzánk tartozók és maradékaink biztos anyagi jövőjéről.

A jóra néha egy tekintet, egy szó egy kis figyelemzés elég lehet, hogy felé özőnével törekedjenek az ahhoz értők. Azért mi nem azt mondjuk itt, hogy: tessék magát mindenkinek biztosítani, csupán azt ajánljuk jó lélekkel, hogy tanulmányozzuk a biztosítás intézményét és igyekezzünk ne mindig a magunk kárán tanulni, de néha-néha mások hasznán is. S erre nézve ott az egész művelt Európa, s az ifju, erőteljes új világ Amerika, mely e tekintetben versenyez Európával, — kivéve bennünket magyarokat, kik e dologban is botunkra könyökölve, nézzük az Isten szép vi-

lágát, és nagyokat — pipálunk, míg végre valamely szemfüles nagy nárczió egy szép napon mindnyájunkat lepipál.

Ez is társadalmi kérdés.

B e n e d e k A l a d á r.

H I R E K.

— (A szarvasi korcsolyázó)-kör pénzkiadásai 1881, decz. 26 — 1882 jan 20-ig. Decz. 26-án bútorok kiszállításáért 50 kr. jégcsősznek 20. kr faolajra. jégcsősznek 10 kr. 27-én : Jégcsősznek 20, Elefánt úr számlájára, szijjakért 1 frt 70 28-án : Jégcsősznek 20. Somogyiné számlájára, korcsolyacsavarért 25 kr. 29-én : Jégcsősznek 20 kr. 30-án : Jégcsősznek 20 kr. 31-én két napszamosnak seprésért 80 kr. Jégcsősznek 20, takarékpénztárnak pénzügyésért 06 kr. Jan. 1-én : két napszamosnak 80 kr. jégcsősznek 20 kr. 2-án : két fél napszám 40 kr, jégcsősznek 20 kr. 5-én : egy fél napszám 20 jégcsősz 20 kr. 6-án : Jégcsősz 20 kr. 15-én jégcsősz 20 kr Czigányzenére 6 frt. 16-án : két napszám 80 kr. jégcsősz 20 17-én : jégcsősznek 20 kr. 18-án : jégcsősz 20 kr. 18-én jégcsősz : 20 kr. 19-én : jégcsősz 20 kr. 20-án : jégcsősz 20 kr Kiadás összesen : 15 frt 01 kr, melyet levonván a körnek 31 frt és 10 krt tevő pénzéből. marad 16 frt és 09 kr. Megjegyzés : A múlt évi zárszámadásomban 30 frt 10 krt említettem a korcsolyázó kör tulajdonától, de ehez Grimm Mór úr utólagosan adott 1 frtot, mint családi részvénydíjat. Innen van a fűösszeg számszaporodása. Szarvas 1882 jan. 29. Oláh Miklós, főkorcs.

— (A s z a r v a s i) vadásztársaság p.-kákai körvadászata múlt vasárnap, igen kedvező idő mellett sikeresen ment végbe. Összesen 28 vadász gyűjt össze kiknek 80 hajtó áll rendelkezésére. A vadászat ügyelőjéül Pr.uznovszky Ferencz ur kéretett fel, ki is a körök rendezését ügyesen intézte. Négy

Körül csapongjak fáradt szárnyaikkal
A kedves kis botort . . . !

El zord sirasó ! tündér vesse ágyát,
Hogy ne legyen kemény,
Tündér volt, földről gyorsan égbe szálló
Ígésző tünemény . . .
Vandor madár, kit légi útja közben
A szélvész lesodort . . .
A fejfa áll . . . ! Virraszd szeliden emlék
A kedves kis botort . . . !

ÁBRÁNYI EMIL.

Lélekvándorlás.

Fantasztikus történet.

(Francziából.)

Ott feküdt, küzdve a halállal, mely élete fonálát ketté vágni készült.

Teljes életében az levén törekvése, hogy magát mentől kellemetlenebbé tegye környezetére nézve, most azon a ponton állt, hogy kiadja lelkét.

Es higgyék el, hogy Dulapin asszony nem minden ellenkezés nélkül készült a tulvilagra. — Férjét okozta bajaért, s megmaradt kevés erejét keserű szemrehányásokra használta.

Az ágy fejénél álló férj kétségbeesetten tekintett a haldoklóra, csak időnkint merve felénken közbeszólni :

— Nyugodj meg kedvesem ! Ne izgasd magadat . .

Ez azonban még inkább ingerelte a beteget.

Végül Dulapin asszony férjére vetette magát, azon világos szándékkal, hogy őt megfojtsa. A jámbor férj azt hívén, hogy ne e utoljára meg akarja őt csókolni, karjába zárta és ajkával érintette a beteg ajkát.

E pillanatban sajátos érzés támadt benne : mintha valamely apró láng száján és orrán keresztül agyába szállt volna. Azután egy percze elvesztette egyéniségének érzetét.

Az utolsó lélegzéstől visszahelverte nejt, ki ezen utolsó erőlködés közben kilehelte lelkét, az ápolónő szavának hallatára Dulapin felkiáltott :

— Dulapin ur, ön ostoba !

Az ápolónő megdöbbenve így szólt magához :

— Szegény ember ! saját nejtének képzei magát . . .

Ugy látszik, fájdalom megzavara esztét.

* * *

körben összesen 150 nyúl lövetett, sokkal több, semmint a mennyit a vadásztársaság a mai vadszegény időben reményelt. Négy óra után véget ért a vadászat, melyet este a kaszinóban kedélyes társaslakoma követett.

— (H u l l a a j é g b e n.) F. hó 15-én a p. kákai körvadászat alkalmával a vadásztársaság, mindjárt a vadászat elején, egy nagy mocsár jegén, a jég közé erősen befagyva, egy női hullára bukkant. A hulla arccsal lefelé feküdt a jégben, háta, tarkója, s talpa azonban kilátszott. Mellette nagy batyú, s egy félíg a jég közé fagyott, egészen ép kenyér feküdt. A szomorú lelet természetesen nagy szenzációt okozott, s rögtön intézkedés tétetett a hulla beszállítására. Mint a hivatalos vizsgálat csakhamar kideríté, a szerencsétlen nő szarvasi illetőségű volt, s a legszegényebb nép osztályhoz tartozott. Az illetőnek leánya Pusztaszénáson volt szolgálatban, s ezt szokása volt időközönként meglátogatni. Közelebb is nála járván, visszajövet a kákai mocsarak közé tévedt, még akkor, midőn azok nem voltak befagyva, s ott a már idős nő erejét veszítve oda veszett. A hivatalos vizsgálat a külérőszaknak semmi nyomaira sem akadt, s így büncselekményről szó sem lehet. Orvosi vélemény szerint a hulla 8—10 napig feküdhett a mocsárban, miközben az be is fagyott.

— (A h é k ö s - a r a d m e g y e i) ármentesítő társulat közgyűlése. Az arad-békésmegyei ármentesítő társulat Kiszely Károly min. osztálytanácsos elnöke alatt a gyulai városháza termében f. hó. 12-én tartotta közgyűlését. A közgyűlés tárgyát ezuttal is a társulat megújítása s ezzel kapcsolatban tisztviselőinek választása képezte. Králicz Gyula az aradmegyei Köröstarulat képviselőjeként ezuttal is kijelentette az egyesülés elleni tiltakozását. Kiszely Károly min. osztálytanácsos inopportunistának tartja Králicz felszólamlását, annyival inkább, miután az aradmegyei társulat — noha a multkor közgyűlésen is felszólalt az egyesülés ellen — mindazáltal balebocsátkozott az alapszabályok tárgyalásába, de tárgyalának is tartja ez újabb tiltakozást, miután a miniszterium az aradmegyei társulat felterjesztését figyelembe nem véve a társulatok egyesítését ismételten hangsúlyozza. Králicz Gyula megjegyzi, hogy az aradmegyei társulat — multkor is — tiltakozásának előzetes bejelentése mellett, minden kötelezettség

Tény az, hogy Dulapin fejében valami rendkívüli dolog ment végbe. Egészen elcsodálkozott azon, a mit mondott és szemeit dörzsölve így szólt magához:

— Nem, nem . . . Ez nem igaz . . . Én nem vagyok az . . . semmiesetre sem.

Az apolónó, kit fájdalma megindított, néhány vigasztaló szót intézett hozzá.

Pif, paf! . . . Egy pillanat alatt két jókora posont kapott a szegény asszony, ki erre ijedten elfutott, azt kiabálva, hogy Dulapin feleségének szemeivel tekintett reá.

Dulapin utolerte őt az ajtónál. Sajnálta, amit tett, és husz frankot nyomott kezébe. Szemei visszanyerték szokott kifejezésüket.

Egész napon által folyton ismétlődtek hasonló megmagyarázhatatlan, ellentétes jelenetek.

A mint valaki lelepett, Dulapin őt mindenféle borzasztó szitkokkal fogadta, mintha csak elhúnyt neje szolt volna belőle. Csakhamar azután zavartan mentegette furcsa magaviseletet.

Igy tett a derék Lenoyé asszonnyal is, kit már boszorkánynak levezett, hogy azután térden állva kérjen tőle bocsánatot. Broutelois közjegyzőnek pedig azt mondta, hogy

megtágadásával bocsátkozott az alapszabályok tárgyalásába s azt abból kifolyólag inoportunitással vagy következetlenséggel vádolni nem lehet. Kiszely Károly osztálytanácsos ez érdekeltséget társulati elnök választásra hívja fel, maga részéről ajánlván Wenckheim Frigyes grófot, akit kiváló társadalmi állás és tekintélyén kívül azért is tart alkalmasnak mi után a gróf székúdvári uradalma után Aradmegyében is érdekelve lévén, az aradmegyei társulatnak az egyesítés ellen tanuskodó ellenszenvét eloszlatni fogná. A közgyűlés lelkes éljenzések között magává teszi Kiszely előterjesztését, s az elnöki állásra egyhangulag Wenckheim Frigyes grófot választja meg. Ladics György ügyvéd megbízásából kifolyólag kötelességének tartja kijelenteni, hogy Wenckheim Frigyes gróf megválasztását nem fogja elfogadni. Kiszely Károly osztálytanácsos, Ladics előterjesztésével szemben ragaszkodik Wenckheim Frigyes gróf elnökségéhez és őt annak elváltására küldöttség útján óhajja felszólítani. Eme küldöttség a megválasztandó alelnök vezetés alatt az öblözetek egy-egy tagjából alakítatik meg. Alelnökök Farkas Béla meleg ajánlata után egyhangulag megválasztott Ladics György, s évi fizetése 1200 forintban állapított meg. Ladics György a benne öszponosult bizalmat megköszönvén, a választást elfogadja, igérvén, hogy azt igyekezni fog teljes erejéből és buzgalommal ki is érdemelni. Ladics György az elnöki széket elfoglalván, indítványozza, hogy a többi tisztviselői állások ne ezuttal, hanem egy ujonnan egybehívandó közgyűlés által töltsenek be, annál is inkább miután az öblözetek választmányai még nem jelölték ki ama tagjaikat, akik a közös társulat választmányát képezendik, s így az egyesítés adminisztratív tekintetében még nem tekinthető befejezettnek. A jelenlevők alelnök indítványát elfogadják, azzal, hogy az összehívandó közgyűlés fogja a megválasztandó igazgató, mérnök, ügyvédtitkar és pénztárnok fizetését, megállapítani s ezzel a közgyűlés — egy órai tanácskozás után alelnök által berekesztetett.

— (H a l á l o z á s) Általános részvétet kellett városunkban Zvarinyi Lajosnak, az (v egyház érdemeiben megöszült tanító)jának halála f. hó 16-án. A megboldogult 52 évet töltött a tanítói pályán, humanus, hazafias szellemben nevelve növendékeit. Mint kitünő gyümölcsész, s gyakorlati kertész,

mint a holló, mindjárt megjelenik, ha halottszagot érez. Egy masodperczel később sirva szorongatta kezét és legjobb barátjának nevezte.

És mialatt az érkezőket fogadta, szemei mindig olyan zöldes fényt nyertek, amilyen nejeinek tekintetét jellemezte. De azonnal visszanyerték szelid, majdnem siró kifejezésüket, mihelyt ismét a régi Dulapin lett.

De m'ndez semmi sem volt ahhoz képest, ami este történt, midőn Dulapin segédje, Ernő megérkezett.

Dulapin öntudatlan mozdulattal a fiatal ember nyakába borúlt szenvedélyes hangon suttogva:

— Ernő! . . . kedves Ernő! . . . mennyire szeretlek. Te szép vagy; Dulapin rut! . . . feledjük Dulapint!

Alig ejtette ki, általános bámulat közt e szavakat, Dulapin elbocsátotta segédjét és hirtelen megállt előtte. Ezuttal nem mentegette magát. Gondolkozni látszott. Agya nagy munkát végzett.

Elvörösödött, azután fogta kalapját és kiment, tragikus hangon így szólván segédjéhez:

— Jól van uram! majd találkozunk.

számtalan nemes ültetvényel gazdagítá városunk kertjeit, e nemből is példát mutatva tanító társainak, kik e szakot legkönnyebben népszerűsíthetik a közönség körében. Az elhunyt jeles férfit 72 évre terjedt életpályáján a társadalom legkiválóbb érdekeinek munkált, s tiszteltté és szeretetté tette magát minden körben. Temetésén, mely f. hó 17-én ment végbe, a közrészvét impozáns mérvben nyilvánult s emléke bizonyára hosszú időnkig megmarad a szarvasiak szívében. Áldás poraira!

— (Öngyilkossági kísérlet) Czebe J. túri illetőségű szarvasi VII-ik osztálybeli tanuló, f. hó 15-én Mező-Turra utaztában revolver lövést intézett magára a vasúti kocsiban, mely azonban csak karját sérté meg. Az ifju magába térve, felhagyott a további kísérlettel, s sebesülten bár, de minden nagyobb veszélytől mentesen érkezett meg szüleihez. — Meggondolatlan tettének oka ez ideig ismeretlen.

— (Asszonyliga.) Ötven fiatal amerikai nő nemrég felajánlta szolgálatát Parnell az ismert irrigátor nővéreinek, hogy az ő vezetése alatt szervezzék az irasszonyok ligáját. Parnell kisasszony elfogadta az ajánlatot, minélfogva a vállalkozó szellemű fiatal hölgyek már elutaztak Amerikából és jövő szombaton érkeznek meg Irországba.

— (Európa legkövérebb embere) meghalt. Romilly-sur-Séine városkában volt korcsmáros. Negyvenhárom évet és 216 kilogramm (négy mázsa harminczkét vámfont) súlyt ért meg.

— (A kivándorlás) Amerikába folyton emelkedőben van. Brémából írják, hogy most e lefolyt évben e város kikötőjén át 122,797 személy ment új hazáj keresni Amerikába, míg 1880-ik évben csak 80,300, s 1872-ben 80,418, közvetlenül 74,400, s közvetve 47,612 személy. E két német kikötőn át a múlt évben így 245,898-an hagyták el Európát.

— (Új tengeralatti táviró.) Charltonból szerdán indult el a Siemens féle „Faraday“ nevű gőzös, hogy lerakja az Amerikát és Európát összekötő új kábel végét. A kábel igen erős s a parthoz közel eső része mérföldenkint tizenhárom méter mélyre nyom. A „Faraday“ 1100 kábelt vitt magával. Az egész vonal hossza 1,000 mérföld s a Gould és társa amerikai cég rendelkezéséből készül.

A mint az utcára ért, Dulapin kocsiba ült és a rendőrségre hajtattott.

Bevezették a szolgálattevő tisztek egyikéhez.

— Uram, kezdi udvariasan, bocsánatot kérek, hogy zavarom önt, de valóban csodálatos esemény történt velem. Képzelve csak: megcsókoltam nőmet, ugyanazon pillanatban, melyben végsőt sohajtott és tévedésből elnyeltem lelkét. E pillanat óta érzem, hogy nem vagyok többé magam. Fejemben kétfélek gondolat, kétséle akarat van és szörnyűen fáj a fejem, mivel nőm lelke szorítja az enyimet, hogy elfogalhassa az egész tért.

Én becsületes ember vagyok, tisztetem a hatóságot és azért kötelességemnek tartottam ezt az esetet feljeleníteni,

* * *

A rendőrtisztviselő ránézett, azután csengetett és két urat hivatott.

Egy órával később Dulapin a tébolydában volt, ahol senki sem akarta komolyan venni az ő rendkívüli esetét.

De ő azonban jól tudja, hogy nem örült és a hírlapok utján készül tiltakozni elzáratása ellen.

— (Vasut a fa tetején.) Ilyen is van Amerikában Californiában. A californiai vasut egy helyen egy keskeny, de meglehetősen mély völgyecskén vezet keresztül. A mélységet át kellett volna hidalni, de mivel ott óriási vörösfenyők tenyésznek, oszlopokat sem kellett lerakni, hanem a fenyőket 70 láb magossághoz elvágták, s a sineket azok tetejébe rakták.

(Magtermelés és kertészetitelep) és magkereskedés Frommer A. Hermann Budapesten. Szolgálatot vélnék t. olvasóinknak tenni, midőn a nevezett — 35 év óta fennálló s legjobb hírnevű örvendő — cég most megjelent mag és növényfőárjegyzékére figyelmeztetjük. E cég magvainak legnagyobb részét saját nagyterjedelmű telepein különös gondalattal ülteti, és ezáltal a vevőknek legnagyobb biztosítékul nyújt a magvak jó, csirakápes és valódi minőségéről. Említett 128 oldalra terjedő, képekkel gazdagon ellátott árjegyzék kitünő tartalmáért minden földművelő és kertészkedvelő figyelmét megérdemli, és a cég által kívánatra ingyen és bérmentve mindenkinek megküldetik.

— (Az enyhetél.) Tapasztalt erdészek az erdei ültetvények jelen állapotából azt következtetik, hogy a mostani szelid napok még sokáig fognak tartani. A mostanihoz hasonló enyhe tél volt 1816-ban s 1834-ben. 1807-ben alig volt tél. 1792 febr. havában valamennyi fa virágzott: januárban sehol sem fütötték a szobákat. 1659-ben sem fagy, sem hó nem volt, 1617, 1609. és 1609-ben pedig egyáltalában nem volt tél. 1588 és 1582. február havában a fák javában zöldeltek. 1538. telén a kertek tele voltak virággal. 1229-ben nem volt tél, s december havában az ibolyák nyitak. Az 1573-iki rendkívül szelid tél még mindenkinek emlékezetében van.

(A kivándorlások) Felsőmagyarországból még most sem szűntek meg. A poprádi indóházból e hó 7-én egy csapat férfi s nő kelt utra Amerika felé. Ez emberek Kolacsokból jöltek, a honnan már 22 fiatal ember vándorolt ki az új világba.

(183 község orvos nélkül) Temesmegye közigazgatási bizottság legutóbbi ülésén a megyei főorvos jelentette, hogy a megye területén jelenleg 67 orvos működik, kik

JEGEN.

A sok szép virító arcz s szem

Égve mosolyog,

Kergetőznek ifjú urak

S szép kisasszonyok.

Egy se ásit nyafka kedvvel,

Egy se halovány,

Soha ilyen csengő kacaj

S fürgé karaván.

Im elénkbe tarul szépen

Teljes életünk:

Apró dolgok, miken annyit —

Oly jót nevetünk.

Pajkos kedvvel egynek párját

Elragadja más

Jobbra balra — föl se vesszük — :

Rengeteg bukás.

Ben.

Bérbeadási hirdetés.

Alólirott ezennel közhirrre teszi,
miszerint a fűtőházán levő házában

egy tágas

bolthelyiség

és tég egy szobával együ-
a mai naptól több évre bér-
beadandó.

**A feltételek meg tudhatók alól-
irott tulajdonosnál.**

Szarvason 1882. jan 8-án

Frankó Gyula.

Egy jó házból való fiu tanonczu

felvétetik

MIKOLAY JÁNOS

fűszerkereskedésébe Szarvason.

Számos bizonyítvány a legelső érdem érmek,
orvosi tekintélyektől, különböző kiállításokról.

Harmincz éven át jónak bizonyult

Anatherin szájviz,

Dr. POPP J. G.-től c. . . ndvari fogorvos Bécsben, I. Bog-
nergasse 2.

4-4

Gyökerecs gyógyszer mind a szájüreg ellen, mint
szinte a szájüreg és a fogus mindennemű betegsége ellen.
Jónak bizonyult öblögető viz az idült torokba oknál. 1 na y
nalat 1 frt 40 kr., 1 közep 1 frt és 1 kicsi 50 kr.

NÖVÉNY FOGPORA rövid használat után a fogakat
valóto fehérre teszi, hogy artalmán volna. Ára,
dobozonkint 64 kr.

Dr. POPP és k. ndv. fogorvos.

ANATHERIN FOGPASTÁJA üveg szelenczékben 1 frt 22 krval
na' bizonyult f g'isztító szer.

ILLATOS FOGPASTÁJA a szájüreg és a fogak ápolása és
fentartására a legkitünőbb szer dbja 35 kr.

FOGÓLOMA igen gyakorlati s a legbiztosabb szer a lyukas
fogaknak önölmozására. Ára dobozonkint 2 frt 10 kr.

Fűszeres gyógytani növény szappanja

általános vélemény szerint kétségkívül az első ragot vivá ki, magának
valamennyi eséle készítmények közt, mert ennek előnyeit — gyógytani hatalmát
és meglepő hatását minden oly esetben, hol, habár évek óta elhanyagolt bőr
volna is átalakítandó, gyógyítandó, — egy szappanfélé sem közelítheti meg. A bőrt
tisztántartó tulajdonsága mellett, valamennyi győgyerőt is magában foglalja, az életművet
és annak felületét a legsz. bb szabályszerű állapotban fentartja. Valamennyi
bőrbajok, legyenek azok: napégés, szeplő, májfolt, hanyás, pattanás, szemölcs, korpa,
vagy bármi más baj, e szappan használata által nem csak végkép tökéletesen elh
rittatnak, hanem a bőr egyuttal az év minden szakában fennmaradó búrsony-simaság
uganyos puhaságu és oly viruló, frs kinézésü leend, milylen a valódi szép bőrszín
hez szükségeltetik; s megóvjá azt az idő minden káros befolyásu változása ellen
Ezen növény szappan, ugy mint a közönséges szappan egy drbka gyapjuzsövetre
örögölve, meleg vizeli mosdással használtat.k; melly mosdások naponként tetszés
szerint ismételtethetnek; kiváltképp előnyös e szappan fürdő k en.
is, és ott gyakran már a legnagyobb sikerrel használtatott föl Ára darab onkint 30kr.

A t. cz. közönség felkératik világosan Popp cs. . ndv. fogorvo-
féle készítményeket kérni, s csak az olyakat fogadni e, melyek saját
védjeggyemmel vannak ellátva.

Kapható: Szarvason Medveczky J. és Boros K.-nál. Békésen Benedicty
S. Debreceny K. Békés Csaba Badics A., Varságh Béla. Gyoma Kramply
S özvegye Mező-Berény Urszinyi L. Orosháza Medveczky H. Mező-Tur
Somogyi G özv Szent-Miklós Tóth S. Gyula Órley St. Enrőd
Soldos L., Szent-K. Posa Béla, és Várad L. gyógyszerárjaiban.

8 vh.

1882

Árverési hirdetés.

A szarvasi kir. Járásbiróságnak 2219/881 q. sz. végzése folytán alulirt kiküldött végrehajtó
ezennel közhirrre teszi: hogy a szarvasi kir. járásbiróság 1548/881 számú végzése által **Bukov. nszky**
János és neje ellen Mázor József részére 820 frt követelés végett elrendelt biztosítási végrehaj-
tás folytán lefoglaltt, 693 frt 82 krra becsült **szója bútorok, házi eszközök és aktív követelések-**
ból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minak a helyszínén vagyis **ALPÉRESEK**
HÁZÁNÁL leendő eszközzésére határidőül 1882-ik évi január 26-ik napjának délelőtti 10 órája
kitűzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghivatnak: hogy az érdeklött
ingóságok emez árverésen szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Szarvason 1882-ik év jan. 15 napján.

Frankó Gyula,
kiküldött bírósági végrehajtó.

AZ „ÁRPÁD” IRODALMI

ÉS NYOMDAI INTÉZET

S Z A R V A S O N,

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors és diszes kiállítására

Községi és gyámi rovatos ivatek,

HIVATALOS NYOMTATVÁNYOK,

minden alakban,

ügyvédi- és kereskedelmi nyomtatványok

FALRAGASZOK, KÖRLEVELEK,

levélfejek és levélborítékok, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosb árakon állítatnak ki.

 Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

A z Á r p á d i n t é z e t. ügyvezetősége

Szarvason.